

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 marca 2021 r. w sprawie R 2013/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalono odwołanie R 2013/2020-1 i odmówiono w całości rejestracji słownego unijnego znaku towarowego nr 18.012.451 ALEGRA DE BERONIA dla wszystkich wskazanych towarów;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2021 r. – Falke / Komisja

(Sprawa T-306/21)

(2021/C 278/94)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Falke KGaA (Schmallenberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Vetter)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 264 ust. 1 TFUE nieważności decyzji pozwanej z dnia 20 listopada 2020 r. (pomoc nr SA.59289) w brzmieniu zmienionym decyzją pozwanej z dnia 12 lutego 2021 r. (pomoc nr SA.61744),
- obciążenie pozwanej kosztami skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Niemiecki program pomocy „Bundesregelung Fixkostenhilfe 2020” zatwierdzony przez pozwaną jest niezgodny z rynkiem wewnętrznym, ponieważ zakłóca konkurencję, przy czym nie jest to w niniejszym przypadku uzasadnione jako wyjątek. Zdaniem skarżącej pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, że system pomocy, który wymaga zmniejszenia obrotów całego przedsiębiorstwa o co najmniej 30 %, jest zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE. Podejście do systemu pomocy oparte na ujęciu całego przedsiębiorstwa wyklucza z ubiegania się o pomoc przedsiębiorstwa takie jak skarżąca, posiadające kilka obszarów działalności dotkniętych w różnym stopniu pandemią COVID 19, z których działalność stacjonarna doznała w wyniku zamknięcia spadku obrotów znacznie przekraczającego 30 %, tylko dlatego że inny obszar działalności nie odnotowuje spadku obrotów, a poprzez utworzenie średniej arytmetycznej obrotów różnych obszarów działalności nie został osiągnięty próg 30 %. Przedsiębiorstwa te – w przeciwieństwie do przedsiębiorstw posiadających tylko jeden obszar działalności – mogą wówczas nie otrzymać żadnej pomocy lub otrzymać ją tylko przez część okresu kwalifikującego się do pomocy i muszą subsydiować niepokryte koszty stałe zamkniętego obszaru działalności z innych obszarów działalności. Prowadzi to do zakłócenia konkurencji zarówno w stosunku do konkurentów w obszarze działalności dotkniętym pandemią, jak i w stosunku do konkurentów w obszarze działalności niedotkniętym pandemią.
2. Pozwana naruszyła prawa proceduralne skarżącej wynikające z art. 108 ust. 2 TFUE, nie dając jej możliwości wyrażenia w toku wstępnego postępowania wyjaśniającego wątpliwości co do zgodności systemu pomocy z rynkiem wewnętrznym.